

[Tholstrup.]

her i København, der var tale om, at opkrævningen af skat hos 30 000 skatteydere medførte et underskud på omkring $\frac{1}{2}$ mill. kr? Det vil altså sige, at man kunne gå betydeligt højere op end til de 30 000, som man kunne slette helt af skattelisten; derved kunne man spare betydelige beløb i administrationsomkostninger.

Jeg er fuldstændig enig med de ærede medlemmer hr. Øllgaard og hr. Axel Sørensen i deres betragtninger over det uheldige i, at hjemmeværende børns indtægt lægges til faderens.

Som jeg sagde til at begynde med, der er grund til at flage, og lad os snart igen få en anledning til at hejse flaget.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget. Jeg forstod, at samtlige ordførere trods divergerende opfattelse af forskellige ting gennemgående gav tilslutning i hvert fald til de principper, det her drejer sig om. Man ønsker forskellige ting drøftet i udvalg, og det anser jeg for ganske naturligt.

Der er peget på spørgsmålet om, hvorvidt aldersgrænsen, de 16 år, skulle udvides til 18 år. Det kan drøftes, ligesåvel som vi hidtil har kunnet drøfte, om 15 års grænsen skulle hæves. Jeg vil selvfølgelig ikke afslå at drøfte dette spørgsmål med udvalget. Jeg tror imidlertid, det vil være klogt, således som jeg også har anført det i den skriftlige forelæggelsestale, jeg har ladet omdele til de ærede medlemmer, om vi i første omgang bliver stående ved de 16 år og tager den principielle drøftelse vedrørende denne aldersgrænse, når samlede skattemæssige principper forhåbentlig inden så forfærdelig længe kommer til overvejelse. Det er forhåbentlig klart for det høje ting, at det er lige så utilfredsstillende for en finansminister som for de ærede medlemmer, at det trækker ud med den samlede revision. Det er absolut ikke morsomt for et år siden at skulle mene, at nu varer det forhåbentlig ikke ret længe, og derefter skulle mene det samme et år senere. Jeg kan dog ikke bestride, at det arbejde, der her er tale om, er et virkelig omfattende arbejde, og jeg vil gerne, når det ærede medlem hr. Alfred Jensen mener, at der ikke er bestilt noget i det forløbne år, sige, at denne opfattelse er forkert. Jeg vil ikke bestride, selvom jeg ganske vist ikke dybtgående kan udtale mig om sagen, at der i selve kommissionen har været forholdsvis få møder, men der er i nedsatte underudvalg udført et efter min

opfattelse endda ganske imponerende og dygtigt arbejde. Jeg håber for mit vedkommende — man skal jo efterhånden være forsigtig med sine håb —, at det i det mindste må være muligt inden denne rigsdagssamlings afslutning at få forelagt det høje ting et samlet kompleks vedrørende skattelovsrevisionen. Jeg siger det også til glæde for det ærede medlem hr. Aksel Møller, der går i en vild længsel efter at se alle papirerne på bordet, hvad jeg udmærket godt kan forstå, og *ikke alene* derfor, men *også* derfor skal jeg gøre, hvad jeg kan for, at det kan ske.

Spørgsmålet om, hvorvidt grænserne for de hovedstadskommuner, der nu inddrages under samme fradragsbestemmelser som selve hovedstaden, er de rette, kan drøftes.

Ingen har jo patent på at finde de vises sten, ejheller en finansminister, som tilfældigvis er opstillet i det område, som her har interesseret det ærede medlem hr. Aksel Møller. Det ærede medlem har jo fået sine interesser varetaget på et tidligere tidspunkt for Frederiksbergs vedkommende, så jeg forstår, at han med en vis misundelse ser hen til, at der er et område, som nu kan klares. Jeg anser det for at være rigtigt, at vi nu klarer det spørgsmål, som ved så mange lejligheder har været drøftet, og jeg skal ikke på forhånd stille mig på det standpunkt, at dette er den absolut rigtigt valgte grænse. Når jeg ikke har taget Dragør og St. Magleby med og oven i købet ikke har gjort det, til trods for at de, som det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde, hører til min valgkreds, og jeg altså har vist, går jeg ud fra, en sådan saglig resignation, at den må have imponeret det ærede medlem, skyldes det, at disse to kommuner ikke grænser op til de tre hovedstadskommuner, der i forvejen har disse fradrag. Hvis det ærede medlem vil se på forslaget, vil han se, at den ganske enkle linie, jeg har fulgt, er den, at de kommuner udenfor København, der grænser op til København og Gentofte, Frederiksberg naturligvis indbefattet, skal med ind under de samme bestemmelser, og når forslaget er bygget op på den måde, har jeg naturligvis ikke villet tage Dragør og St. Magleby med; men om det er rigtigt at gå videre, tør jeg ikke på forhånd sige. Jeg vil gerne tage en saglig diskussion i udvalget derom.

Jeg har en af de sidste dage fået en henvendelse fra Glostrup, der remser en 8—9 punkter op, hvor kommunen i enhver henseende ligger på linie med København. Jeg har ikke på forhånd villet gå videre end til den kreds, jeg har med i forslaget, men såvel Glostrups forhold som de to kommuners forhold, det ærede medlem nævnte — og der kan måske